

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 333
din 10.11.2006

privind statutul ofițerului de urmărire penală

Publicat : 22.12.2006 în Monitorul Oficial Nr. 195-198 art Nr : 918

MODIFICAT

[LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327](#)

[LP120 din 25.05.12, MO103/29.05.12 art.353; în vigoare 01.10.12](#)

[LP229 din 25.11.11, MO7-12/13.01.12 art.24](#)

[LP181 din 19.12.11, MO1-6/06.01.12 art.4; în vigoare 01.03.12](#)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Ofițerul de urmărire penală

(1) Ofițerul de urmărire penală este persoana care, în numele statului și în limitele competenței sale, efectuează nemijlocit urmărirea penală în cauze penale și exercită alte activități prevăzute expres de lege.

[Art.1 al.(1) modificat prin LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

(2) Nu pot avea calitatea de ofițer de urmărire penală angajații organelor de urmărire penală abilitați cu funcții de menținere a ordinii publice, de control sau de exercitare a activității operative de investigații, care au statut de persoane învestite cu funcții de constatare a infracțiunilor, stabilit prin lege.

Articolul 2. Cadrul juridic

Activitatea ofițerului de urmărire penală este reglementată de Constituția Republicii Moldova, de Codul de procedură penală, de prezenta lege, de alte legi și acte normative, precum și de normele dreptului internațional.

Articolul 3. Principiile de activitate

(1) În exercitarea atribuțiilor, ofițerul de urmărire penală este independent, se supune numai legii, indicațiilor scrise ale conducătorului organului de urmărire penală, ale procurorului și hotărârilor instanței de judecată, emise în limitele competenței lor și în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Urmărirea penală în cauze penale se efectuează în strictă conformitate cu prevederile Constituției Republicii Moldova, ale Codului penal și ale Codului de procedură penală, ale altor legi, cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(3) Activitatea ofițerului de urmărire penală se bazează pe principiul legalității, egalității tuturor persoanelor în fața legii și prezumției nevinovăției.

(4) Ofițerul de urmărire penală este obligat să asigure participanților la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale, în condițiile legii.

(5) Urmărirea penală se efectuează pe principiul egalității cetățenilor în fața legii, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere, origine socială sau orice altă situație.

(6) Ofițerul de urmărire penală are obligația de a porni, în limitele competenței, urmărirea penală în cazul în care este sesizat, în modul prevăzut de legislație, că s-a săvârșit o infracțiune și de a efectua acțiunile necesare în vederea constatării faptei penale și a persoanei vinovate.

(7) Ofițerul de urmărire penală apreciază probele în conformitate cu propria convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, dobândite în modul stabilit de legislație.

Articolul 4. Organele administrației publice centrale

în care activează ofițeri de urmărire penală

(1) Ofițerii de urmărire penală sînt desemnați și își desfășoară activitatea în organele de urmărire penală constituite, conform legii, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Vamal și Centrului Național Anticorupție.

[Art.4 al.(1) modificat prin LP120 din 25.05.12, MO103/29.05.12 art.353; în vigoare 01.10.12]

(2) Sistemul organelor de urmărire penală include, după caz, departamente, direcții generale, direcții, secții, servicii sau birouri de urmărire penală constituite în cadrul instituțiilor menționate la alin.(1) și al subdiviziunilor teritoriale ale acestora.

(3) Constituirea, reorganizarea și lichidarea organelor de urmărire penală de toate nivelurile se efectuează, în condițiile legii, de către conducătorii instituțiilor menționate la alin.(1).

(4) Angajații unor alte subdiviziuni din instituțiile menționate la alin.(1) pot avea atribuții de ofițer de urmărire penală numai în cazul desemnării lor prin ordonanță a procurorului, la propunerea ofițerului de urmărire penală.

Capitolul II

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII OFIȚERULUI DE URMĂRIRE PENALĂ

Articolul 5. Atribuțiile

(1) Atribuțiile ofițerului de urmărire penală sînt stabilite în Codul de procedură penală.

(2) În cadrul urmăririi penale, ofițerul de urmărire penală ia în mod independent hotărârile prin care dispune asupra acțiunilor sau măsurilor procesuale, cu excepția cazurilor cînd legea prevede încuviințarea, autorizarea sau confirmarea de către procuror ori, după caz, de către judecătorul de instrucție.

(3) Ofițerul de urmărire penală este responsabil de efectuarea urmăririi penale în conformitate cu prevederile legale, în termenele stabilite, în volum deplin și în mod obiectiv.

(4) La desfășurarea urmăririi penale, ofițerul de urmărire penală dispune asupra acțiunilor sau măsurilor procesuale, în condițiile Codului de procedură penală, prin ordonanță, rezoluție sau proces-verbal. Ordonanțele ofițerului de urmărire penală emise, în condițiile legii, în cauzele penale în care efectuează urmărirea penală sînt executorii pentru toate autoritățile publice,

persoanele juridice, persoanele cu funcție de răspundere și persoanele fizice.

(5) Informația statistică și de altă natură, certificatele, documentele și copiile de pe ele solicitate de ofițerul de urmărire penală în cauzele în care efectuează urmărirea penală se prezintă gratuit.

(6) Neîndeplinirea cerințelor ofițerului de urmărire penală care derivă din atribuțiile lui, precum și neprezentarea la citația acestuia atrag răspunderea stabilită de legislație.

Articolul 6. Conducătorul organului de urmărire penală
și atribuțiile lui

(1) În cauzele penale, atribuțiile de conducător al organului de urmărire penală le execută ofițerul de urmărire penală din Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul Vamal, Centrul Național Anticorupție, numit în această funcție în conformitate cu legislația.

[Art.6 al.(1) modificat prin LP120 din 25.05.12, MO103/29.05.12 art.353; în vigoare 01.10.12]

(2) În funcția de conducător al organului de urmărire penală poate fi numită persoana care are o vechime în muncă în funcția de ofițer de urmărire penală de cel puțin 3 ani și posedă calități profesionale și organizatorice necesare.

(3) Atribuțiile de conducător al organului de urmărire penală nu pot fi exercitate în cumul cu atribuțiile de conducător al instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală și de conducător al subdiviziunii în care activează acest organ.

(4) Sarcinile și atribuțiile conducătorului organului de urmărire penală în cauze penale sînt stabilite în Codul de procedură penală.

(5) În exercitarea atribuțiilor, conducătorul organului de urmărire penală:

a) transmite ofițerului de urmărire penală spre soluționare sesizările și materialele referitoare la săvîrșirea infracțiunilor;

b) transmite ofițerului de urmărire penală spre executare cererea de comisie rogatorie, delegația privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală parvenite de la alte organe de urmărire penală;

c) repartizează, prin rezoluție, ofițerilor de urmărire penală cauze penale pentru efectuarea urmăririi penale ;

[Art.6 al.(5), lit.c) modificată prin LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

d) dispune, cu încuviințarea procurorului, efectuarea urmăririi penale de către mai mulți ofițeri de urmărire penală;

e) retrage, în condițiile Codului de procedură penală, prin ordonanță, materialele și cauza penală de la un ofițer de urmărire penală și le transmite altui ofițer de urmărire penală pentru efectuarea urmăririi penale, informînd despre acest fapt procurorul care conduce urmărirea penală;

[Art.6 al.(5), lit.e) în redacția LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

f) are dreptul să rețină pentru sine sesizările, cauzele penale pentru ca personal să efectueze urmărirea penală, emițînd o ordonanță de primire a cauzei. În acest caz, el exercită atribuțiile ofițerului de urmărire penală;

[Art.6 al.(5), lit.f) în redacția LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

[Art.6 al.(5), lit.g) abrogată prin LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

h) înaintează procurorului demersuri cu privire la anularea unor acte juridice nelegitime ale ofițerului de urmărire penală;

i) efectuează și alte acțiuni prevăzute de legislație.

(6) Indicațiile conducătorului organului de urmărire penală în cauzele penale se dau în scris ofițerului de urmărire penală sau, după caz, conducătorului organului de urmărire penală ierarhic inferior, poartă caracter obligatoriu și sînt executorii, cu excepția cazurilor în care au fost contestate imediat și au fost anulate de procurorul care conduce urmărirea penală sau de procurorul ierarhic superior.

[Art.6 al.(6) în redacția LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

(7) Conducătorul organului de urmărire penală coordonează activitatea ofițerilor de urmărire penală și acordă asistență metodică și ajutor practic la efectuarea urmăririi penale, contribuie la obținerea datelor și materialelor necesare, ia măsuri în vederea executării în termen a misiunilor ofițerilor de urmărire penală privind efectuarea măsurilor speciale de investigații.

[Art.6 al.(7) modificat prin LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

(8) Dacă nu este de acord cu deciziile sau cu indicațiile conducătorului organului de urmărire penală privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală, ofițerul de urmărire penală are dreptul să le conteste în condițiile stabilite de Codul de procedură penală, înaintînd procurorului care conduce urmărirea penală materialele aferente și obiecțiile sale în scris.

[Art.6 al.(8) modificat prin LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

(9) Conducătorul organului de urmărire penală ierarhic superior este în drept să solicite, în baza sesizării procurorului, organului ierarhic inferior cauzele penale pentru control.

[Art.6 al.(9) modificat prin LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

(10) Conducătorul organului de urmărire penală ierarhic inferior este obligat, în baza sesizării procurorului, să prezinte cauzele penale pentru control, aducînd faptul la cunoștință procurorului care conduce urmărirea penală.

[Art.6 al.(10) modificat prin LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

Articolul 7. Controlul legalității acțiunilor de urmărire penală

Controlul asupra respectării dispozițiilor legale în efectuarea urmăririi penale, în conformitate cu legislația în vigoare, se exercită de judecată și de procuror.

Articolul 8. Relațiile dintre procuror și ofițerul de urmărire penală

(1) Relațiile dintre procuror și ofițerul de urmărire penală în cadrul urmăririi penale se întemeiază pe respectarea strictă a Codului de procedură penală.

(2) Dacă nu este de acord cu deciziile sau cu indicațiile procurorului privind efectuarea unor acțiuni procesuale, ofițerul de urmărire penală are dreptul să le conteste, în condițiile stabilite de Codul de procedură penală, procurorului ierarhic superior.

[Art.8 al.(2) modificat prin LP85 din 19.04.13, MO104-108/10.05.13 art.327]

Articolul 9. Subordonarea ofițerului de urmărire penală

(1) Ofițerul de urmărire penală se subordonează organizatoric conducătorului instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală și conducătorului de subdiviziune teritorială, în măsura în care nu afectează exercitarea atribuțiilor sale procesuale.

(2) Conducătorul instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală, conducătorul subdiviziunii teritoriale sînt obligați să întreprindă măsuri de asigurare a ofițerului de urmărire penală cu mijloace tehnico-materiale necesare activității lui operative, exercitării atribuțiilor ce îi revin, să contribuie la completarea funcțiilor de ofițeri de urmărire penală și la asigurarea perfecționării profesionale și ridicării prestigiului activității lor.

Articolul 10. Interzicerea imixtiunii în activitatea de

urmărire penală

(1) Ofițerul de urmărire penală nu este obligat să dea explicații referitor la cauzele penale în care efectuează urmărirea penală și nici să le prezinte spre a se lua cunoștință de ele decât în cazul și modul prevăzute de legislație.

(2) Divulgarea datelor urmăririi penale de către ofițerul de urmărire penală sau de către persoana abilitată cu control asupra activității de urmărire penală, dacă această acțiune a cauzat daune morale sau materiale martorului, părții vătămate sau reprezentanților acestora sau dacă a prejudiciat procesul de urmărire penală, atrage răspunderea prevăzută de legislație.

(3) Imixtiunea sub orice formă în activitatea organelor de urmărire penală atrage răspunderea stabilită de legislație.

Articolul 11. Inadmisibilitatea atragerii ofițerului de urmărire penală în unele activități

Nu se admite atragerea ofițerului de urmărire penală în activități de menținere a ordinii publice, în alte activități ale instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală care nu sînt legate nemijlocit de efectuarea urmăririi penale în cauze penale decât în cazul unor situații excepționale care pun în pericol integritatea, suveranitatea, capacitatea de apărare și securitatea statului, drepturile și libertățile constituționale ale cetățenilor și numai la indicația scrisă a conducătorului instituției respective.

Capitolul III

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE OFIȚERULUI DE URMĂRIRE PENALĂ

Articolul 12. Drepturile

(1) Cerințele ofițerului de urmărire penală legate de efectuarea urmăririi penale, în condițiile legii, sînt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice.

(2) În exercițiul funcțiunii, ofițerul de urmărire penală are dreptul:

a) să sesizeze persoanele cu funcție de răspundere din autorități publice, întreprinderi, instituții sau organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, cu privire la luarea de măsuri pentru înlăturarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvîrșirea infracțiunilor;

b) să păstreze și să poarte armă de foc, alte mijloace de apărare din dotare;

c) să ceară compensarea, de către instituția în care este constituit organul de urmărire penală, a tuturor cheltuielilor de deplasare în interes de serviciu.

(3) Ofițerii de urmărire penală au dreptul la întemeierea unor organizații obștești ori la afiliere la astfel de organizații pentru reprezentarea intereselor lor, perfecționare profesională și apărarea statutului lor, cu excepția cazurilor în care interdicția este stabilită direct de legislație.

(4) Ofițerul de urmărire penală dispune și de alte drepturi prevăzute de legislație.

Articolul 13. Obligațiile

(1) Ofițerul de urmărire penală este obligat:

a) să exercite atribuțiile de serviciu în strictă conformitate cu legislația;

b) să poarte urmărirea penală după înregistrarea sesizării despre comiterea infracțiunii și verificarea informației, în cazul prezenței indicilor infracțiunii, și, potrivit dispozițiilor din Codul de procedură penală, să efectueze acțiuni de urmărire penală în vederea descoperirii infracțiunii și fixării probelor care confirmă sau infirmă săvîrșirea ei, să ia măsuri de asigurare a acțiunii civile sau a unei eventuale confiscări de bunuri dobîndite ilicit;

c) să primească plîngeri sau denunțuri referitoare la infracțiunile săvîrșite, pregătite sau în curs

de pregătire, chiar și în cazul în care cauza nu este de competența lui;

d) să explice participanților la proces penal drepturile și obligațiile lor;

e) să examineze cererile și demersurile participanților la proces penal în condițiile stabilite în Codul de procedură penală;

f) să ia măsurile prevăzute de legislație pentru ocrotirea vieții, sănătății, onoarei, demnității și bunurilor părții vătămate, ale martorului sau ale altor participanți la proces, ale membrilor de familie ai acestora ori ale rudelor apropiate dacă există temeiuri suficiente de a considera că pot fi ori sînt amenințate cu moartea, cu aplicarea violenței, cu deteriorarea sau distrugerea bunurilor ori cu alte acte ilegale;

g) să stabilească, în cursul urmăririi penale, cauzele și condițiile săvîrșirii infracțiunii;

h) să respecte regulamentul intern, disciplina muncii, normele de conduită și ținuta vestimentară stabilită;

i) să aibă un comportament demn în societate și să se abțină de la fapte ce ar compromite demnitatea și onoarea de ofițer de urmărire penală.

(2) Ofițerul de urmărire penală are și alte obligații prevăzute de legislație.

(3) Neîndeplinirea de către ofițerul de urmărire penală a obligațiilor sale atrage răspunderea prevăzută de legislație.

Capitolul IV

SERVICIUL ÎN ORGANELE DE URMĂRIRE PENALĂ

Articolul 14. Reglementarea raporturilor de muncă

Raporturile de muncă ale ofițerilor de urmărire penală sînt reglementate de Codul muncii, de alte acte legislative și normative care conțin norme ale dreptului muncii, precum și de actele legislative și normative care reglementează activitatea instituțiilor în cadrul cărora sînt constituite organe de urmărire penală, luîndu-se în vedere particularitățile prevăzute de prezenta lege.

Articolul 15. Condițiile pentru numire în funcția de ofițer de urmărire penală

(1) În funcția de ofițer de urmărire penală poate fi numit cetățeanul Republicii Moldova care are studii juridice superioare și cunoaște limba de stat, dispune de calitățile profesionale și morale necesare, este apt din punctul de vedere al stării de sănătate să exercite atribuțiile care îi revin.

(2) Nu poate fi numită în funcția de ofițer de urmărire penală persoana care:

[Art.15 al.(2), lit.a) abrogată prin LP229 din 25.11.11, MO7-12/13.01.12 art.24]

b) a fost declarată, în modul stabilit de legislație, incapabilă sau limitată în capacitatea de exercițiu;

c) este privată, prin hotărîre judecătorească definitivă, de dreptul de a ocupa funcții în cadrul autorităților publice;

d) a fost trasă la răspundere penală;

e) suferă de o maladie care, potrivit concluziei medicale, împiedică exercitarea atribuțiilor de serviciu;

f) refuză să treacă procedura privind întocmirea accesului la informația ce constituie secret de stat, dacă exercitarea atribuțiilor de serviciu este legată de folosirea unei asemenea informații.

Articolul 16. Restricții

Pe lîngă restricțiile prevăzute de legislație, ofițerului de urmărire penală i se interzice:

a) să fie membru al unor organe electivă sau organe constituite în cadrul autorităților publice;

b) să desfășoare activitate de întreprinzător ori altă activitate remunerată sau neremunerată, cu

excepția activității didactice, științifice sau de creație;

c) să fie membru al unor partide, altor organizații social-politice care urmăresc scopuri politice și să participe la activitatea acestora, să facă uz de situația de serviciu în interesul lor.

Articolul 17. Termenul de încercare

(1) Persoanei angajate pentru prima dată în serviciul organului de urmărire penală în funcția de ofițer de urmărire penală i se poate da, cu acordul ei, un termen de încercare de până la 6 luni, stabilit de conducătorul instituției în a cărei competență intră numirea în funcție. Termenul de încercare se include în vechimea în muncă în organul de urmărire penală.

(2) Persoana specificată la alin.(1) se numește în funcția de ofițer de urmărire penală - interimar și exercită, în termenul de încercare, atribuțiile de serviciu în conformitate cu Codul de procedură penală.

(3) Rezultatele încercării sînt evaluate de o comisie de atestare, creată prin ordin al conducătorului instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală. Pentru evaluarea acestor rezultate, comisia va solicita și opinia conducătorului organului procuraturii de nivelul organului de urmărire penală.

(4) Persoana care a trecut cu succes termenul de încercare este numită în funcția de ofițer de urmărire penală.

(5) Regulamentul comisiei de atestare se aprobă de conducătorul instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală.

Articolul 18. Gradele speciale

Ofițerilor de urmărire penală li se conferă grade speciale conform actelor normative care reglementează modul și ordinea de acordare a gradelor speciale angajaților din instituțiile în cadrul cărora sînt constituite organe de urmărire penală.

Articolul 19. Jurămîntul

(1) Persoana numită pentru prima dată în funcția de ofițer de urmărire penală depune jurămînt în conformitate cu legislația care reglementează activitatea instituției în care activează.

(2) Modalitatea de depunere a jurămîntului se stabilește de conducătorul instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală.

Articolul 20. Numirea și eliberarea din funcție

Ofițerul de urmărire penală este numit și eliberat din funcție de către conducătorul instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală.

Articolul 21. Atestarea

(1) Atestarea ofițerului de urmărire penală se face pentru constatarea corespunderii lui funcției ocupate, ridicarea nivelului de calificare și întărirea disciplinei de muncă.

(2) Ofițerul de urmărire penală este atestat în condițiile legislației care reglementează activitatea instituției respective.

Articolul 22. Legitimația de serviciu

(1) Ofițerului de urmărire penală i se eliberează legitimație de serviciu de modelul și în modul stabilite pentru angajații instituției în care activează.

(2) Legitimația de serviciu conține date despre gradul special al ofițerului de urmărire penală, despre dreptul la portarmă, despre alte drepturi și atribuții acordate prin lege.

Articolul 23. Stimularea ofițerului de urmărire penală

(1) Pentru îndeplinirea exemplară a obligațiilor de serviciu, pentru activitate îndelungată și impecabilă în organele de urmărire penală, pentru executarea unor misiuni de importanță și complexitate deosebită, pentru alte merite în serviciu, ofițerului de urmărire penală i se acordă

stimulările prevăzute de legislația muncii, precum și:

- a) grad special mai înalt;
- b) grad special ulterior mai înalt cu o treaptă decît gradul special corespunzător funcției deținute;
- c) insignă onorifică de modelul stabilit în instituția în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală;
- d) anularea, înainte de termen, a unei sancțiuni disciplinare;
- e) alte stimulări prevăzute de actele legislative sau normative care reglementează modul de stimulare a angajaților instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală.

(2) Pentru merite deosebite față de societate și stat, pentru succese în serviciu, ofițerul de urmărire penală poate fi propus spre decorare cu distincție de stat.

Articolul 24. Răspunderea disciplinară

(1) Pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, inclusiv pentru emiterea/adoptarea unui act administrativ sau încheierea unui act juridic cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, fapt stabilit prin actul de constatare rămas definitiv, pentru încălcarea disciplinei de muncă și săvîrșirea unor acțiuni care dezonorează angajatul organului de urmărire penală, ofițerului de urmărire penală i se aplică:

[Art.24 al.(1) modificat prin LP181 din 19.12.11, MO1-6/06.01.12 art.4; în vigoare 01.03.12]

- a) observația;
- b) muștrarea;
- c) muștrarea aspră;
- d) retrogradarea din grad special;
- e) retragerea inșignei onorifice;
- f) concedierea;
- g) alte sancțiuni disciplinare prevăzute de actele legislative sau normative care reglementează modul de sancționare disciplinară a angajaților instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală.

(2) Sancțiunea disciplinară se aplică în termen de o lună de la data depistării abaterii disciplinare, dar nu mai tîrziu de 6 luni de la data săvîrșirii ei.

(3) În cazul încălcării art.16 sau săvîrșirii unor fapte care au drept rezultat cauzarea nejustificată a unui prejudiciu în proporții mari statului, ofițerul de urmărire penală este concediat indiferent de timpul care a trecut de la încălcare sau săvîrșire.

Articolul 25. Împuternicirile privind acordarea stimulărilor și aplicarea măsurilor de sancționare

(1) Stimulările ofițerului de urmărire penală enumerate la art.23 se acordă prin ordin al conducătorului instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală.

(2) Sancțiunile disciplinare se aplică ofițerului de urmărire penală de către conducătorul instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală, în baza concluziei cercetării de serviciu, efectuate de organul de urmărire penală sau cu participarea lui.

(3) Ordinul privind aplicarea sancțiunii disciplinare poate fi contestat în instanță de judecată, în condițiile legislației.

(4) Stimularea ori sancționarea ofițerului de urmărire penală poate fi inițiată și de procurorul care conduce urmărirea penală, prin demers sau sesizare adresate conducătorului instituției în

cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală.

Articolul 26. Tragerea la răspundere penală sau administrativă

(1) Urmărirea penală a ofițerului de urmărire penală se pornește și se efectuează de procuror.

(2) Pornirea urmăririi penale, precum și reținerea, controlul corporal al ofițerului de urmărire penală, controlul bunurilor care îi aparțin și al mijloacelor de transport de care se folosește pot fi efectuate doar în condițiile și cu respectarea procedurii prevăzute de Codul de procedură penală.

(3) Ofițerul de urmărire penală poartă răspundere administrativă în conformitate cu legislația, cu excepția cazurilor în care asupra lui se extinde acțiunea regulamentelor sau statutelor disciplinare ale instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală în care activează.

Articolul 27. Suspendarea din funcție

(1) Ofițerul de urmărire penală poate fi suspendat din funcție prin ordin al conducătorului instituției în care este constituit organul de urmărire penală în cazul în care:

a) în privința lui este pornită urmărire penală, pînă la adoptarea unei hotărîri definitive privind vinovăția sau nevinovăția lui;

b) suferă de o maladie, constatată în concluzia unei comisii medicale speciale, care nu-i permite să-și exercite atribuțiile de serviciu;

c) este considerat dispărut fără urmă, pînă la declararea acestui fapt prin hotărîre judecătorească;

d) a comis o abatere disciplinară gravă ori a săvîrșit acțiuni compromițătoare pentru care poate fi concediat, pînă la adoptarea unei hotărîri definitive;

e) participă la campanie electorală în calitate de candidat pentru o funcție electivă în autoritățile publice;

f) nu corespunde funcției, fapt constat de comisia de atestare, pînă la soluționarea problemei transferului în o altă funcție sau la eliberare din organul de urmărire penală.

(2) La confirmarea sau infirmarea temeiurilor pentru care a fost suspendat din funcție, ofițerul de urmărire penală este eliberat din organul de urmărire penală ori este repus în toate drepturile, plătindu-i-se, conform legislației, drepturile bănești de care a fost privat.

Articolul 28. Încetarea serviciului în organele de urmărire penală

(1) Serviciul ofițerului de urmărire penală în organul de urmărire penală încetează la eliberare din funcție sau la transfer în o altă funcție. Pe lîngă temeiurile prevăzute de legislația muncii și de legile speciale care reglementează activitatea instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală, ofițerul de urmărire penală este eliberat din funcție la cerere, precum și la inițiativa conducătorului acestei instituții, în cazul în care:

a) a atins limita de vîrstă de aflare în serviciu în organele de urmărire penală, iar termenul de aflare în serviciu nu a fost prelungit;

b) a pierdut cetățenia Republicii Moldova;

[Art.28 al.(1), lit.b) modificată prin LP229 din 25.11.11, MO7-12/13.01.12 art.24]

c) a încălcat jurămîntul, deus în conformitate cu art.19, a comis abateri care compromit onoarea de angajat al organului de urmărire penală;

d) a încălcat prevederile privind incompatibilitatea funcției;

e) a divulgat date ce constituie secret de stat sau un alt secret apărut prin lege;

f) există alte situații prevăzute de legislația care reglementează activitatea instituției în cadrul

căreia este constituit organul de urmărire penală.

(2) Limita de vîrstă de aflare în serviciu a ofițerului de urmărire penală este stabilită prin legi care reglementează activitatea instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală. Prin decizie a conducătorului instituției respective, se admite prelungirea termenului de aflare în serviciu a ofițerului de urmărire penală care a atins limita de vîrstă, perioadă în care este apt să-și exercite atribuțiile.

(3) Ordinul de eliberare din funcție a ofițerului de urmărire penală poate fi contestat în instanță de judecată, în modul stabilit de legislație.

Articolul 29. Perfecționarea profesională

(1) Ridicarea nivelului de profesionalitate este o obligație de serviciu a ofițerului de urmărire penală. Atitudinea ofițerului de urmărire penală față de studii și de perfecționarea profesională se ia în considerare la examinarea corespunderii funcției ocupate, la stimularea și promovarea lui.

(2) Nivelul înalt de pregătire profesională se asigură printr-un sistem de studii și de ridicare a calificării care include stagierea în organele de urmărire penală ierarhic superioare și pregătirea profesională în instituțiile și centrele de perfecționare specializate, în instituțiile de învățămînt superior cel puțin o dată la 4 ani.

(3) Instruirea și perfecționarea profesională continuă a ofițerului de urmărire penală au loc în instituția în care este constituit organul de urmărire penală.

Capitolul V

PROTECȚIA DE STAT, ASIGURAREA MATERIALĂ ȘI GARANȚIILE SOCIALE ALE OFIȚERULUI DE URMĂRIRE PENALĂ

Articolul 30. Protecția de stat

(1) Ofițerul de urmărire penală, membrii lui de familie, averea sa se află sub protecția statului.

(2) Prejudiciul material cauzat ofițerului de urmărire penală sau rudelor lui apropiate în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu se repară integral de la bugetul de stat cu drept de regres împotriva persoanelor culpabile.

Articolul 31. Asigurarea materială și garanțiile sociale

Salarizarea, asistența medicală, asigurarea cu pensii, acordarea de concedii, alte măsuri de asigurare materială și socială a ofițerilor de urmărire penală, a pensionarilor din rîndul lor se efectuează în volumul, mărimea, condițiile și ordinea stabilite pentru angajații instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală.

Capitolul VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 32

Guvernul, în termen de 3 luni:

a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Nr.333-XVI. Chișinău, 10 noiembrie 2006.